

Lieta C-266/21**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2021. gada 26. aprīlis

Iesniedzējtiesa:

Sofiyski gradski sad (Bulgārija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 26. aprīlis

Apsūdzības uzturētājs pirmās instances kriminālprocesā:

Sofiyska gradska prokuratura

Apsūdzētais pirmās instances kriminālprocesā:

HV

Pamatlietas priekšmets

- 1 Pamatlietas priekšmets ir vispārējā kārtībā uzsākts kriminālprocess, kurā persona ar galīgu spriedumu ir notiesāta par tās izdarītu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu saskaņā ar *Zakon za dvizhenie po patishtata* (Bulgārijas Likums par ceļu satiksmi, turpmāk tekstā – “*ZdvP*”) 20. panta 2. punktu, proti, par tās izraisītu ceļu satiksmes negadījumu un aiz neuzmanības nodarītiem vidēji smagiem miesas bojājumiem vairākām personām, kas ir noziedzīgs nodarījums saskaņā ar *Nakazatelen kodeks* (Bulgārijas Kriminālkodekss, turpmāk tekstā – “*NK*”) 343. panta 3. punkta a) apakšpunkta pirmo alternatīvu, 1. punkta b) apakšpunktu, lasot tos kopsakarā ar *NK* 342. panta 1. punkta trešo alternatīvu.
- 2 Saskaņā ar *NK* 2. panta 1. punktu, lasot to kopsakarā ar *NK* 78.a panta 1. punktu, apsūdzētais tika atbrīvots no kriminālatbildības, un viņam tika piemērots administratīvs naudas sods 1000 levu apmērā. Ar notiesājošo spriedumu apsūdzētajam saskaņā ar *NK* 78.a panta 4. punktu un 343.d pantu tika atņemtas tiesības vadīt mehānisko transportlīdzekli uz sešiem mēnešiem, skaitot no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

- 3 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā piemērot Padomes Pamatlēmuma 2008/947/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu tādiem spriedumiem un probācijas lēmumiem, kuri paredzēti probācijas pasākumu un alternatīvu sankciju uzraudzībai, 2. panta 4. punktu un 4. panta 1. punkta d) apakšpunktu, ja piemēroto sodu “mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana” nevar izpildīt sprieduma pasludināšanas valstī, jo notiesātās personas dzīvesvieta atrodas citā dalībvalstī, kurā vadītāja apliecība, kas šai personai izdota sprieduma pasludināšanas valstī, ir apmainīta pret dzīvesvietas valstī izdotu vadītāja apliecību.

Izpildes dalībvalsts atteikums izpildīt sodu rada risku, ka notiesātā persona paliks nesodīta.

Prejudiciālie jautājumi

1.1) – Vai tiesas spriedumi krimināllietās, ar kuriem par noziedzīgiem nodarījumiem saistībā ar ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem un aiz neuzmanības nodarītiem vidēji smagiem miesas bojājumiem to izdarītājam tiek piespriests administratīvs sods, uz noteiktu laiku atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, ietilpst Padomes Pamatlēmuma 2008/947/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu tādiem spriedumiem un probācijas lēmumiem, kuri paredzēti probācijas pasākumu un alternatīvu sankciju uzraudzībai, 2. panta 4. punkta un 4. panta 1. punkta d) apakšpunkta piemērošanas jomā?

1.2) – Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/126/EK (2006. gada 20. decembris) par vadītāju apliecībām 11. panta 2. punkta un 4. punkta pirmās līdz trešās daļas noteikumi dalībvalstij, kurā pastāvīgi dzīvo šis valsts izdotas vadītāja apliecības īpašnieks, ir pamats atteikumam atzīt un izpildīt administratīvu sodu, kas, uz laiku atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, piespriests citā dalībvalstī par tādu noziedzīgu nodarījumu kā ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un citai personai aiz neuzmanības nodarīti vidēji smagi miesas bojājumi, ja šis noziedzīgais nodarījums ir izdarīts laikā, kad tā izdarītājam pēc sprieduma pasludināšanas valstī sākotnēji izdotās vadītāja apliecības apmaiņas bija tā dzīvesvietas valsts izdota vadītāja apliecība?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

- 4 Padomes Pamatlēmuma 2008/947/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu tādiem spriedumiem un probācijas lēmumiem, kuri paredzēti probācijas pasākumu un alternatīvu sankciju uzraudzībai, 2. panta 4. punkts un 4. panta 1. punkta d) apakšpunkts

- 5 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/126/EK (2006. gada 20. decembris) par vadītāju apliecībām 11. panta 2. punkts un 4. punkta pirmā līdz trešā daļa

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 91. panta 1. punkta c) apakšpunkts

Atbilstošās valsts tiesību normas

Nakazatelen kodeks na Republika Bulgaria [Bulgārijas Republikas Kriminālkodekss]:

342. pants

“(1) Personu, kas, vadot dzelzceļa transportlīdzekli, gaisa kuģi vai mehānisko transportlīdzekli, kuģi vai kaujas vai specializētu transportlīdzekli, pārkāpj ceļu satiksmes noteikumus, apdraudot citas personas veselību vai dzīvību, soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz diviem gadiem vai nosacītu sodu.

343. pants

(1) Ja iepriekšējā pantā minēto noziedzīgo nodarījumu rezultātā aiz neuzmanības:

b) ir nodarīti smagi vai vidēji smagi miesas bojājumi, sods neatkarīgi no tā, vai ir iestājušās a) apakšpunktā minētās sekas, ir brīvības atņemšana uz laiku līdz četriem gadiem smagu miesas bojājumu gadījumā un līdz trim gadiem vidēji smagu miesas bojājumu gadījumā vai arī nosacīts sods;

(3) Ja noziedzīgais nodarījums ir izdarīts alkoholisko dzērienu ietekmē vai pēc apdullinošu vai līdzīgu līdzekļu lietošanas vai tā rezultātā ir nodarīti miesas bojājumi vairākām personām vai ir iestājusies vairāku personu nāve, vai arī noziedzīgā nodarījuma izdarītājs ir atstājis noziedzīgā nodarījuma vietu, sods ir:

a) brīvības atņemšana uz laiku līdz pieciem gadiem smagu vai vidēji smagu miesas bojājumu gadījumā [..].

343.d pants. Turklāt visos 343., 343.a, 343.b pantā un 343.c panta 1. punktā minētajos gadījumos tiesa izdod rīkojumu par tiesību atņemšanu saskaņā ar 37. panta 1. punkta 7) apakšpunktu un var izdot rīkojumu par tiesību atņemšanu saskaņā ar 6. punktu.

37. pants (1) Sodi:

7. aizliegums ieņemt konkrētu amatu vai veikt konkrētu profesionālo darbību;

78.a pants. Pilngadīgu personu no kriminālatbildības atbrīvo tiesa un piemēro tai administratīvu sodu 1000 līdz 5000 levu apmērā, ja vienlaikus ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) par tīšu noziedzīgu nodarījumu ir paredzēta brīvības atņemšana uz laiku līdz trim gadiem vai cits vieglāks sods vai par aiz neuzmanības izdarītu noziedzīgu nodarījumu – brīvības atņemšana uz laiku līdz pieciem gadiem vai cits vieglāks sods;
- b) noziedzīgā nodarījuma izdarītājs nav nedz notiesāts publiskās apsūdzības krimināllietā, nedz atbrīvots no kriminālatbildības saskaņā ar šīs iedaļas noteikumiem;
- c) ir atlīdzināts noziedzīgā nodarījuma izraisītais mantiskais kaitējums.

(4) Tiesa, kas piespriež 1. punktā minēto naudas sodu, var arī piespriet administratīvu sodu, uz laiku līdz trim gadiem atņemot tiesības ieņemt konkrētu amatu vai veikt konkrētu profesionālo darbību, ja par šo noziedzīgu nodarījumu ir paredzēta šo tiesību atņemšana.

Īss faktu un tiesvedības izklāsts

- 6 Apsūdzētais ar galīgu spriedumu vispārējā kārtībā uzsāktā kriminālprocesā tika notiesāts par viņa izdarītu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu saskaņā ar *ZdvP* 20. panta 2. punktu, kad viņš izraisīja ceļu satiksmes negadījumu, aiz neuzmanības nodarot vidēji smagus miesas bojājumus vairākām personām, kas ir noziedzīgs nodarījums saskaņā ar *NK* 343. panta 3. punkta a) apakšpunkta pirmo alternatīvu un 1. punkta b) apakšpunktu, lasot tos kopsakarā ar *NK* 342. panta 1. punkta trešo alternatīvu.
- 7 Saskaņā ar *NK* 2. panta 1. punktu, lasot to kopsakarā ar *NK* 78.a panta 1. punktu, apsūdzētais tika atbrīvots no kriminālatbildības, un viņam tika piemērots administratīvs sods – naudas sods 1000 levu apmērā. Ar šo spriedumu saskaņā ar *NK* 78.a panta 4. punktu un 343.d pantu apsūdzētajam tika atņemtas tiesības vadīt mehānisko transportlīdzekli uz sešiem mēnešiem, skaitot no sprieduma spēkā stāšanās dienas.
- 8 Pēc sprieduma stāšanās spēkā tā kopija tika nosūtīta *Sofiyska gradska prokuratura* [Sofijas pilsētas prokuratūrai], lai tas tiktu izpildīts.
- 9 *Sofiyska gradska prokuratura* informēja *Sofiyski gradski sad* [Sofijas pilsētas tiesu], ka nav iespējams izpildīt administratīvo sodu, atņemot mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz sešiem mēnešiem, jo notiesātais pastāvīgi dzīvojot Spānijas Karalistē, līdz ar to Bulgārijas Republikas teritorijā šo sodu nevarot izpildīt.

- 10 Pēc tiesas lūguma tika saņemta Iekšlietu ministrijas *Patna polisiya* [Ceļu policijas] nodaļas sniegtā informācija. No tās izrietēja, ka notiesātajam ir Bulgārijas Republikā izdota B kategorijas vadītāja apliecība, kura ir apmainīta pret Spānijas Karalistes izdotu vadītāja apliecību.
- 11 2020. gada 27. oktobrī *Sofiyski gradski sad* tiesnesis izdeva apliecinošo dokumentu saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2008/947/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu tādiem spriedumiem un probācijas lēmumiem, kuri paredzēti probācijas pasākumu un alternatīvu sankciju uzraudzībai.
- 12 Apliecinošajā dokumentā kā izpildes valsts bija norādīta Spānijas Karaliste, jo tajā atrodas notiesātās personas pastāvīgā dzīvesvieta.
- 13 Apliecinošā dokumenta j) iedaļas 4. punktā “Probācijas pasākuma(-u) vai alternatīvās(-o) sankcijas(-u) būtība” bija atzīmēta aile “rīkojumi, kas attiecas uz uzvedību, pastāvīgo dzīvesvietu, izglītību un apmācību, atpūtas pasākumiem, vai kuros minēti profesionālas darbības ierobežojumi vai kārtība”, un šīs pašas iedaļas 5. punktā notiesātajam piespriestais alternatīvais sods bija raksturots kā “Mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz sešiem mēnešiem”.
- 14 Šādi izdotais apliecinošais dokuments tika pārtulkots spāņu valodā un nosūtīts pa pastu uz *JDO. CENTRAL DE LO PENAL, MADRID*.
- 15 Ar 2021. gada 17. februāra lēmumu *JDO. CENTRAL DE LO PENAL, MADRID*, attiecās izpildīt HV piespriesto sodu – mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana.
- 16 Šā lēmuma pamatojumā bija norādīts: “Vadītāja apliecības atņemšana nav neviens no paredzētajiem sodiem, kas ir jāatzīst, pamatojoties uz [2014. gada] 20. novembra Likumu Nr. 23/2014 par tiesu spriedumu savstarpēju atzīšanu, nedz saskaņā ar minētā likuma 94. pantu kā “probācijas pasākums”, kas būtu jāizpilda Spānijā, nedz saskaņā ar kādu no pamatlēmumiem par sodu vai probācijas pasākumu izpildi Eiropā. Tomēr attiecībā uz (sprieduma) izpildi mums ir jāatsaucas uz Direktīvu 2006/126/EK, kas Eiropas Savienības Tiesas Piektās palātas 2015. gada 23. aprīļa spriedumā ir interpretēta tādējādi, ka “tikai izcelsmes valsts iestādes var pieprasīt, lai notiesātais atgrieztu vadītāja apliecību un nevarētu vadīt mehānisko transportlīdzekli šīs valsts teritorijā”, tomēr attiecīgo sodu nevar izpildīt Spānijā.”

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 17 Šādi konstatētie fakti Bulgārijas tiesai rada jautājumu par soda “mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz sešiem mēnešiem” izpildi attiecībā uz notiesātu Bulgārijas pilsoni, kura likumīgā pastāvīgā dzīvesvieta atrodas Spānijā.

- 18 Spriedumu krimināllietā pasludinājušās tiesas (turpmāk tekstā – “iesniedzējtiesa”) skatījumā notiesātajam piespriestais sods uz sešiem mēnešiem atņemt mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ietilpst Padomes Pamatlēmuma 2008/947/TI (2008. gada 27. novembris) par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu tādiem spriedumiem un probācijas lēmumiem, kuri paredzēti probācijas pasākumu un alternatīvu sankciju uzraudzībai, 2. panta 4. punkta piemērošanas jomā, jo šajā gadījumā runa ir par “alternatīvu sodu”, kas nav brīvības atņemšanas sods, ar brīvības atņemšanu saistīts pasākums vai naudas sods un ar ko tiek noteikts rīkojums. Šis rīkojums ietilpst Pamatlēmuma 4. panta 1. punkta d) apakšpunkta piemērošanas jomā, jo tas ir “rīkojums, kas attiecas uz uzvedību” un kurā ir ietverts aizliegums noteiktu laiku vadīt automobili. Līdzīgi Pamatlēmuma 10. apsvērumā kā piemērs prasībai, kas attiecas uz uzvedību, ir minēts pienākums pārtraukt lietot alkoholu. Šajā pašā apsvērumā kā piemērs 4. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētajam rīkojumam, kas attiecas uz apmācību, ir minēts pienākums piedalīties drošas autovadīšanas kursos.
- 19 Pēc tam, kad, apspriežoties ar Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunktu, bija identificēta kompetentā Spānijas tiesu iestāde, kas ir atbildīga par atzīšanu un izpildi atbilstoši iepriekš minētajā pamatlēmumā paredzētajam režīmam, Bulgārijas tiesa izdeva un nosūtīja apliecinājošu dokumentu ar nepieciešamo informāciju par spriedumu un notiesāto personu.
- 20 Saistībā ar to, ka kompetentā Spānijas tiesa atteicās izpildīt Bulgārijā piespriesto sodu – atņemt mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanas tiesības – ar pamatojumu, ka šāds sods neietilpst Padomes Pamatlēmuma 2008/947/TI (2008. gada 27. novembris) piemērošanas jomā, ir vajadzīga minētā Savienības tiesību akta interpretācija pirmā prejudiciālā jautājuma izpratnē, un šo interpretāciju var sniegt tikai Eiropas Savienības Tiesa (turpmāk tekstā – “Tiesa”). 18. punktā jau ir minēts, ka tiesas, kas ir pasludinājuši spriedumu krimināllietā, skatījumā šis sods ietilpst Padomes Pamatlēmuma 2008/947/TI (2008. gada 27. novembris) 2. panta 4. punkta un 4. panta 1. punkta d) apakšpunkta piemērošanas jomā, jo tas ir rīkojums, kas attiecas uz sodītās personas konkrētu uzvedību.
- 21 Arī saistībā ar otru Spānijas tiesas norādīto pamatu atteikumam izpildīt Bulgārijas spriedumu krimināllietā daļā, kurā notiesātajai personai ir atņemtas tiesības vadīt mehānisko transportlīdzekli uz sešiem mēnešiem, arī ir vajadzīga Savienības tiesību interpretācija otrā prejudiciālā jautājuma izpratnē. Spānijas tiesas skatījumā Bulgārijas tiesas piespriestā soda neizpildes pamats ir atrodams arī Direktīvas 2006/126/EK normās, kā Tiesa tās ir interpretējusi 2015. gada 23. aprīļa spriedumā, saskaņā ar kuru tikai tās valsts iestādes, kurā ir pasludināts spriedums, var pieprasīt notiesātajam atgriezt savu vadītāja apliecību, lai neļautu tam vadīt mehānisko transportlīdzekli šīs valsts teritorijā.
- 22 Lai gan Spānijas tiesa to skaidri nav norādījusi, no informācijas par datumu, palātu un interpretējamo Savienības tiesību normu izriet, ka runa ir par Tiesas spriedumu lietā C-260/13.

- 23 Iesniedzējtiesa uzskata, ka Savienības tiesību interpretācija minētajā Tiesas spriedumā lietā C-260/13 nav pilnībā piemērojama pamatlietai, jo minētajai lietai ir raksturīgi no šīs lietas apstākļiem atšķirīgi faktiskie un juridiskie apstākļi, kuru izskatīšanai iepriekš minētajā lietā bija iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu.
- 24 Īsāk sakot, strīds, par kuru bija iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu C-260/13, bija par dalībvalsts, kurā bija izdarīts pārkāpums un kurā īslaicīgi uzturas pārkāpuma izdarītājs, iestāžu rīcības atteikties atzīt vadītāja apliecības derīgumu saderību ar Direktīvas 2006/126/EK normām. Strīds, kuru iesniedzējtiesai bija jāizskata šajā lietā, bija par vadītāja apliecības, kas pieder valsts teritorijā izdarīta pārkāpuma izdarītājam, konfiskācijas spēkā esamību (derīguma neatzīšana), ņemot vērā to, ka vadītāja apliecība iepriekš ir tikusi izsniegta pārkāpēja pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī.
- 25 Faktu ziņā pamatlietā galveno problēmu rada neiespējamība faktiski pilnībā izpildīt galīgu spriedumu, ar kuru par Bulgārijas Republikā izdarītu noziedzīgu nodarījumu, piemērojot Bulgārijas materiālo tiesību normas, ir piespriests sods – mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana noziedzīgā nodarījuma izdarītājam. Šī izpildes neiespējamība rodas tādējādi, ka notiesātā likumīgā dzīvesvieta atrodas citā dalībvalstī, šajā gadījumā Spānijā, un ka viņa vadītāja apliecība, kas sākotnēji bija izsniegta Bulgārijā, šajā valstī ir tikusi apmainīta.
- 26 Spānijas tiesas atteikums atzīt un izpildīt Bulgārijā piemēroto sodu izraisa notiesātā nesodāmības stāvokli gan Spānijā, gan Bulgārijā, jo, īstenojot savu pārvietošanās brīvību, viņš varētu īslaicīgi vai ilgstoši atgriezties Bulgārijā, kur ar savu pašlaik spēkā esošo Spānijas vadītāja apliecību viņš varētu vadīt mehānisko transportlīdzekli, lai gan viņam uz laiku ir atņemtas tiesības vadīt mehānisko transportlīdzekli.
- 27 No juridiskā viedokļa interpretācija lietā C-260/13 attiecas uz Direktīvas 2006/126/EK 2. panta 1. punkta un 11. panta 4. punkta otrās daļas piemērošanu. Pamatlietā iesniedzējtiesā nav vajadzīga Direktīvas 2006/126/EK 2. panta 1. punkta interpretācija, jo Eiropas Savienības dalībvalstu pienākums savstarpēji atzīt izdotās vadītāju apliecības nav apstrīdams un nav papildus jāprecizē. Pamatlietas faktiem nav pilnībā un ekskluzīvi piemērojama Direktīvas 2006/126/EK 11. panta 4. punkta otrajā daļā paredzētā situācija, jo laikā, kad stājās spēkā Bulgārijas tiesas piespriestais sods – mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana –, notiesātajam bija Spānijas iestāžu izdota vadītāja apliecība, uz kuru bija samainīta viņa sākotnēji Bulgārijā izdotā vadītāja apliecība.
- 28 Iesniedzējtiesa uzskata, ka ir vajadzīga Direktīvas 2006/126 11. panta 2. punkta interpretācija, jo šajā tiesību normā minētais krimināltiesību aktu un policijas tiesību aktu teritoriālais princips pamatlietas apstākļos ir pretrunā spriedumu krimināllietās savstarpējas atzīšanas principam un tā piemērošanai saskaņā ar Pamatlēmumu 2008/947/TI. Iesniedzējtiesas skatījumā ar šo interpretāciju ir

jāiegūst atbilde uz jautājumu, kurš no Savienības tiesību aktiem, kuri ir minēti abos lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu uzdotajos prejudiciālajos jautājumos, ir *lex specialis* salīdzinājumā ar otru: vai tā ir Direktīva 2006/126/EK tādējādi, ka tās normas ļauj atteikties izpildīt spriedumu, par kuru ir izsniegts apliecinātais dokuments saskaņā ar Pamatlēmumu 2008/947/TI, vai arī šis pamatlēmums ir speciālāks likums salīdzinājumā ar krimināltiesību aktu un policijas tiesību aktu teritoriālo principu, kas nostiprināts Direktīvas 2006/126/EK 11. panta 2. punktā?

- 29 Iesniedzējtiesas skatījumā pamatlietas fakti liecina, ka ir vajadzīga arī Direktīvas 2006/126/EK 11. panta 4. punkta pirmās līdz trešās daļas interpretācija. Atbilstoši šo tiesību normu formulējumam, šķiet, bez papildu nosacījumiem ir paredzēts, ka tiesību vadīt mehānisko transportlīdzekli ierobežošana kādā dalībvalstī ir pamats citas dalībvalsts atteikumam izdot vadītāja apliecību vai atzīt tās derīgumu. Tomēr ir vajadzīga plašāka interpretācija tam, kādā mērā tās pašas sekas, ko rada mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanas tiesību ierobežošana kādā dalībvalstī, ir piemērojamas arī vadītāja apliecībai, kas sākotnēji izdota ierobežojuma valstī un pašlaik ir apmainīta citā dalībvalstī.
- 30 Pamatlietas fakti liecina, ka ir vajadzīga Direktīvas 2006/126/EK 11. panta 4. punkta otrās daļas interpretācija un tiktāl papildus ir jāprecizē šīs tiesību normas interpretācija, ko Tiesa jau ir sniegusi sprieduma lietā C-260/13 rezolutīvās daļas 1. punktā, [no minētās lietas] atšķirīgos faktiskajos apstākļos, tomēr joprojām piemērojot minētajā spriedumā noteiktos principus. Iesniedzējtiesas skatījumā šie principi izpaužas spriedumā atzītajā dalībvalsts, kurā izdarīts pārkāpums, kompetencē savas valsts teritorijā piemērot savas valsts tiesību normas par pārkāpuma izdarītāja tiesību vadīt mehānisko transportlīdzekli ierobežošanu, lai gan pirms pārkāpuma viņam bija citā dalībvalstī izdota vadītāja apliecība.
- 31 Šajā nozīmē, ņemot vērā Direktīvas 2006/126/EK 11. panta 4. punkta otrās daļas interpretāciju Tiesas spriedumā lietā C-260/13, šķiet, ka notiesājošajā spriedumā, par kuru ir runa pamatlietā, piespriests sods uz sešiem mēnešiem atņemt notiesātajam tiesības vadīt mehānisko transportlīdzekli ir spēkā neatkarīgi no tā, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī – pēc savas sākotnēji Bulgārijā izdotās vadītāja apliecības apmaiņas – viņam bija Spānijas Karalistē izsniegta vadītāja apliecība.
- 32 Bulgārijas tiesas piespriests soda – mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz sešiem mēnešiem – spēkā esamībai, pamatojoties uz Direktīvas 2006/126/EK 11. panta 4. punkta otro daļu, vajadzētu izraisīt arī tā izpildāmību gan Bulgārijas teritorijā, gan Spānijā, ņemot vērā savstarpējās atzīšanas principu un faktu, ka tur atrodas notiesātās personas pastāvīgā dzīvesvieta.
- 33 Vienlaikus Spānijas tiesas atteikums atzīt un izpildīt iesniedzējtiesas piespriesto sodu uz sešiem mēnešiem atņemt mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, atsaucoties uz Tiesas spriedumā C-260/13 sniegto Direktīvas 2006/126/EK 11. panta 4. punkta otrās daļas interpretāciju, traucē izpildīt šo sodu arī Bulgārijā,

jo, ņemot vērā pārvietošanās brīvību un robežkontroles, ko atbilstoši risku analīzes metodei Bulgārijas iestādes veic saistībā ar satiksmi Eiropas Savienībā, ir gandrīz neiespējami faktiski konfiscēt notiesātā vadītāja apliecību laikā, kad viņš uzturas valsts teritorijā. Šajā izpratnē ir vajadzīgs precizējums, vai šāds secinājums ir saderīgs ar Direktīvas 2006/126/EK 11. panta 4. punkta otrās daļas jēgu un mērķi, ņemot vērā pamatlīstas apstākļus un principus, ko Tiesa jau ir atzinusi, interpretējot šo tiesību normu lietā C-260/13.

- 34 Visbeidzot iesniedzējtiesa uzskata, ka Pamatlēmuma 2008/947/TI un Direktīvas 2006/126/EK normu interpretācija, kas tiek lūgta abos lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu prejudiciālajos jautājumos, ir jāveic arī, ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 91. panta 1. punkta c) apakšpunktā nostiprināto kopējo transporta politiku, kuras ietvaros dalībvalstīm ir jāveic pasākumi ceļu satiksmes drošības uzlabošanai.
- 35 Iesniedzējtiesas skatījumā Pamatlēmuma 2008/947/TI un Direktīvas 2006/126/EK interpretācija tādējādi, ka piespriestā soda – mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – izpilde nav pieļaujama, traucētu sasniegt kopējās politikas mērķus uzlabot satiksmes drošību, jo tāda ceļu satiksmes noteikumu pārkāpuma izdarītājs, kurā divi satiksmes dalībnieki ir guvuši vidēji smagus miesas bojājumus, faktiski paliktu nesodīts.
- 36 Šādu nesodāmību radot neiespējamība izpildīt audzināšanai un profilaksei visatbilstošāko sodu, proti, tiesību vadīt mehānisko transportlīdzekli pagaidu atņemšanu. Savukārt saskaņā ar citu pastāvošu savstarpējās atzīšanas instrumentu – Padomes Pamatlēmumu 2005/214/TI (2005. gada 24. februāris) par savstarpējās atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz finansiālām sankcijām – nekas nekavē atzīt citu, vieglāku sodu, kas piespriests pamatlīstā, proti, piespriesto naudas sodu.
- 37 Pēc tam, kad Spānijas tiesa šādā veidā ir atteikusies atzīt un izpildīt Bulgārijā piespriesto sodu uz sešiem mēnešiem atņemt notiesātajai personai mehāniskā transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, iesniedzējtiesai rodas jautājums, vai līdz Bulgārijas tiesībās paredzētajam šā soda noilguma brīdim, konkrēti, līdz 2022. gada 20. novembrim, tai nekas nav jā dara, vai arī tai ir jānosūta jauns apliecinošais dokuments Pamatlēmuma 2008/947/TI izpratnē, kurā tā detalizēti pamato tieši šā savstarpējās atzīšanas un izpildes režīma piemērojamību, kā arī lūgtās atzīšanas saderību ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/126/EK (2006. gada 20. decembris) 11. panta 2. punktu un 4. punkta pirmo līdz trešo daļu.